

Isten rendkívüli terve

Alkalom: konfirmáció

Dátum: 2022.05.15.

Ige: Jn 3,16-18

¹⁶Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. ¹⁷Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa. ¹⁸Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében.

Bev.: Egyszer régen történt a következő eset. Megépítettek egy szép hidat betonból. Majd nem sokkal később, hogy a híd elkészült, és megtartották az ünnepélyes hídavatót, a híd fogta magát, és összeomlott.

Mindenki kereste a felelőst, hogy ki hibázott. Össze is hívtak egy bírósági tárgyalást, és beidézték a tanukat. Elsőnek a betonvasat szólították és hallgatták ki. A betonvas elmondta, hogy ő bizony ott volt, és teljes erejéből próbálta összetartani a híd betonszerkezetét. Ő bizony nem felelős a híd összeomlásáért.

Ezután beszólították a sódert is, és tőle is megkérdezték, hogy megtett-e mindent, hogy a híd szilárdan álljon. A sóder is eskü alatt vallotta, hogy ott volt, és minden tőle telhetőt elkövetett, hogy a híd sokáig szép és jó legyen. Ő ezért egyáltalán nem felelős a híd összeomlásáért.

Végül beidézték a cementet is. A cement a következőket vallotta. Tisztelt Bíróság! Én egyáltalán nem vagyok felelős a híd összeomlásáért, én ugyanis ott se voltam a helyszínen!

1. Kedves Konfirmálók! Kedves Szülők és Gyülekezet! Ez a régi vicc nagyon fontos igazságról beszél nekünk: a jó és szilárd betonhoz **nélkülözhetetlen a kötőanyag**, a cement. És ahogy a betonhoz kell a cement, éppen úgy az **élethez is van, ami nélkülözhetetlen**. Van valami, ami, ha hiányzik az életből, ha kimarad az életünkől, akkor az életünk veszít a szilárdságából, és törékeny lesz. Ha az életünkől hiányzik a kötőanyag, **ha hiányzik az, ami megerősíti és megszilárdítja**, akkor elég egy megpróbáltatás, egy nehézség, egy betegség, egy anyagilag szűkösebb időszak, egy csalódás, vagy egy rosszul megírt felvételi vizsga, vagy bármi más, és az életünk máris könnyen megroppan.

Nélkülözhetetlen az életünkhöz a kötőanyag, az a valami, ami szilárdná és rendíthetetlené tesz bennünket. **Meggyőződésem szerint ez a kötőanyag, ez a különleges valami, a Jézus Krisztusban való hit.**

A János evangéliumának 3. fejezetében ezeket olvassuk: **¹⁶Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen.** Ez a Szentírás legfontosabb mondata, a Biblia központi üzenete, a szíve.

Ez a mondat azt jelenti, hogy **Isten adott nekünk egy lehetőséget**. Azt a lehetőséget adta nekünk, hogy hihetünk a Fiában, az Úr Jézus Krisztusban, mint

Megváltóban, és ez a hit jelenti az ítélettől és a kárhozattól való megmenekülést. A Megváltó Krisztusról tanultatok az általános iskolában. Erről a Krisztusról tanítunk – mi lelkészek és hitoktatók – a tanórákon, vagy a reggeli áhítatokon, és az istentiszteleteken is. Az Istentől kapott lehetőségről tanítunk és prédikálunk hétről hétre. És erről a nagyszerű lehetőségről beszél most a jánosi Ige is.

Isten azért adta Jézust, hogy ne vesszünk el. És nem veszünk el akkor, ha hiszünk benne. E nélkül a hit nélkül azonban a kárhozat felé, az ítélet felé rohanunk feltartóztatlanul.

2. Ezek szerint el fog érkezni a pillanat – ezt nevezi a Biblia ítéletnek –, amikor azok, akik nem hittek Jézusban, azok el fognak veszni. Ezek kőkemény dolgok. Ilyen dolgokról a mai ember nem szeret hallani. Mindenki sokkal inkább szereti hallani a kellemes és bátorító szavakat. Vagy azt szeretjük hallani, amikor valaki megdicsér bennünket. Mert szeretjük a sikereket, a pozitív eredményeket.

Azonban Isten nem akar bennünket hitegetni, hanem reálisan mutatja meg nekünk az előttünk álló lehetőségeket: ahogy múlt vasárnap is hallhattuk az ószövetségi Igében, az 5Móz 30,19-ben: **elétek adtam az életet és a halált, az áldást és az átkot. Válaszd hát az életet, hogy élhess te és utódaid is!**

Sokan azt gondolják, hogy ők elég jó életet élnek, és elég jó emberek. De az Isten tökéletességéhez képest senki sem elég jó. Senki sem képes megugrani a minimális szintet. A Római levél 3,10-ben: **Nincsen igaz ember egy sem.** A Préd 7,20-ban: **Bizony nincs olyan igaz ember a földön, aki csak jót cselekedne, és nem vétkezne.**

Igen. Ilyenek vagyunk. Ilyen bűnösnek, az igazságtól elszakadtaknak lát bennünket Isten. És nem lehet majd alkudozni, hogy *„én nem vagyok olyan rossz ember, mint a másik”*. És azt sem mondhatjuk majd Istennek, hogy *„csak számold meg Istenem, hogy hányszor voltam templomban az elmúlt 8 évben, hát nem nagy teljesítmény? Mások sokkal kevesebbszer voltak csak!”* Azt sem mondhatjuk, hogy *„nézd meg, Istenem, hogy nekem milyen jól sikerült a hittanvizsgám”*. Ezek nekünk nagyon fontosak, de az üdvösség és az örök élet szemszögéből nézve, bizony kevesek, ha nincs a szívünkben élő hit az Úr Jézus Krisztusban.

Ezek az alkudozások nem érnek semmit sem. Isten ítéletet fog tartani a bűn felett. Vagyis mindent megítél, ami elválaszt minket Tőle. És minden bűn, amit fontosabbnak és drágábbnak tartunk Istennél.

Ha jól belegondolunk, akkor ezek alapján senki sem kerülheti el az ítéletet. Én sem, de ti sem. **Hacsak...**

Hacsak nem találunk valami megoldást, valami mentséget arra, hogy ne mi bűnhődjünk az Isten elleni vétkeinkért és bűneinkért.

3. Az Ige úgy folytatódik, hogy **¹⁷Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözljön a világ általa.**

És éppen ezek alapján bátran bízhatunk abban, hogy Istennek nem az a célja, hogy megbüntessen, eltaszítson magától és elítéljen bennünket. Ellenkezőleg:

Urunk szeretne bennünket üdvözíteni. Jót akar nekünk. Sőt, a legjobbat akarja nekünk, hogy örökéletünk legyen.

4. Ezért azt a nagyon egyszerű tervet gondolta ki, azt a lehetőséget teremtette meg, hogy **a hit által fogja üdvözíteni az embereket**. Akik hisznek Jézus Krisztusban, azoknak megbocsátja minden vétkeket, és azoknak üdvösséget ad. Így olvassuk az evangéliumban:

¹⁸Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében.

A megszabadulás, a megmenekülés hihetetlenül egyszerű: csak hinni kell Jézusban, és üdvözülünk. Ennyi...

Ez az Ige azonban azt is kifejezi, hogy a hit, a bűnbocsánat egy nagyszerű lehetőség, de csupán lehetőség. Vagyis nem kötelező dolog. Nem kötelező hinni Jézusban. Nem muszáj elfogadni ezt a lehetőséget. Nem muszáj megszabadulni a vétkeink és bűneink terhe és vádja alól.

Egy lehetőség, amivel élhetünk. Ha hiszünk Krisztusban, és elfogadjuk az Isten kegyelmét, akkor **nem jutunk ítéletre**. Egy lehetőség, amit választhatunk. De nekünk kell választani az életet, mert Isten nem fogja ránk erőltetni sem a megtérést, sem az örökéletet.

5. **Történet:** Egyszer egy nagyon művelt és igen nagy tudású professzor meglátogatott egy rabbit, egy zsidó tanítót, és néhány olyan könyvet adott neki ajándékba, amelyek – szerinte – tökéletesen bizonyították azt, hogy Isten nem létezik, és ezért semmi értelme sincs hinni. És a professzor kérte, hogy mindenképpen olvassa el a rabbi azokat a könyveket, hogy majd legközelebb tudjanak Isten létéről és a hitről beszélgetni.

Néhány héttel később a professzor újra meglátogatta a rabbit, és titokban remélte, hogy a rabbi már belátta azt, hogy valóban nincs értelme hinni Istenben.

A rabbi előbb kézbe fogta a professzor könyveit, majd letette az asztalra. Majd lágyan megsimította a Bibliát, és csendesen csak ennyit szólt: „De **talán** mégis igaz mindaz, ami a Bibliában van.” És ez a rettenetes „talán” végül megrendítette az ateista professzor hitetlenségének bizonyosságát. (Tomas Halik, A gyóntató éjszakaija, 83.o.)

Másként megfogalmazva, ha hiszünk Istenben, és az egész mégsem igaz, akkor végül nem történik semmi, és nem lesz ítélet sem. De egész életünkben békeségben és a hitben örömben éltünk. De fordítva, ha nem hiszünk Istenben és a végén mégis lesz ítélet, és kiderül, hogy mégis van üdvösség és van kárhozat is, akkor semmi kétség, nagyon rosszul fog járni az, aki nem hitt a Megváltó Krisztusban. Urunk azonban azt szeretné, ha hinnénk az Ő Fiában, Jézusban, és így üdvözüljünk általa.

6. **A konfirmáció nem más**, mint ébredező hitünk megvallása, és áldott lehetőség arra, hogy Isten megerősítsen bennünket, és megerősítse hitünket. *Ez az a*

nap, amit az Úr rendelt – énekli a zsoltáros a 118. Zsoltárban. Az örvendezés, a lelki megerősödés és a megtérés napja.

7. Végezetül hadd szóljak néhány szót az Úrvacsoráról is. Az Úrvacsora tulajdonképpen egy **nagyon egyszerű szimbólum, jelkép**. Azt jelképezi, azt fejezi ki látható, fogható és ízlelhető módon, hogy Isten mennyire nagyon szeret bennünket.

I. Először is a kenyér és a bor emlékeztet a nagycsütörtök esti utolsó vacsorára, amikor Jézus a tanítványaival együtt fogyasztotta el a páskavacsorát az Egyiptomból való szabadulás emlékére.

II. Másodszor a kenyér, amit megtörünk azt jelképezi, hogy az Úr Jézus halála előtt mennyire sokat szenvedett értünk, és a teste összetört, mert megkínózták és megverték. A bor pedig azt jelképezi, hogy Jézust úgy ölték meg a golgotai kereszten, hogy vérént ontották.

Tehát a falat kenyér és a korty bor Jézus kereszthalálára emlékeztet bennünket. **Amilyen valóságosan fogom és eszem a falat kenyeret, és amilyen valóságosan ízlelem és iszom a bort, olyan valóságosan ad nekem bűneimre bocsánatot és örökéletet Isten az Ő kegyelme és szeretete által.**

III. Harmadszor pedig mivel ugyanabból a kenyérből eszünk és ugyanabból a borból iszunk, ezért egymásnak testvérei vagyunk a hitben.

Az Úrvacsora Isten lehetősége és csodálatos ajándéka számunkra. Ezért lehetünk hálásak Istennek, vagy gondolhatjuk feleslegesnek is – csupán rajtunk múlik. Isten adja az Ő drága ajándékát: a bűnbocsánatot és az örökéletet, és adja a lehetőséget, hogy minden úrvacsorai közösségben, minden úrvacsora alkalmával megerősödjünk, konfirmáljunk hitünkben.

Egyszerűen nagyon jó dolog úrvacsorázni, mert az úr vacsora emlékeztet arra, hogy ha talán már senki sem szeret ezen a világon, az Úristen mégis nagyon szeret, még az Ő Fiánál, Jézusnál is jobban szeret.

¹⁶Mert úgy szerette Isten a világot, hogy egyszülött Fiát adta, hogy aki hisz őbenne, el ne vesszen, hanem örök élete legyen. ¹⁷Mert Isten nem azért küldte el a Fiút a világba, hogy elítélje a világot, hanem hogy üdvözüljön a világ általa. ¹⁸Aki hisz őbenne, az nem jut ítéletre, aki pedig nem hisz, már ítélet alatt van, mert nem hitt Isten egyszülött Fiának nevében. Ámen.

Loment Péter lelkész